

Gáborélet

2020 április

Otthoni karanténban

Sztárinterjú Gryllus Vilmos zenésszel

#maradjotthon

Tartalomjegyzék

Különös Húsvét.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
Aktuális.....	6
A hónap sztárja: Gryllus Vilmos.....	7
Tudod-e mit jelent?.....	9
Búcsúzó tanárunk.....	10
A hónap tanulói.....	13
E hónapban történt.....	14
Ti mondtátok; A hónap vicce.....	15

Gáborélet iskolai folyóirat **2020/21 (VIII. évfolyam, 67. szám)**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bodnár Attila 5.a, Kiss Ramóna 6.a, Bodnár Boglárka 8.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-9854 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings>

Különös Húsvét...

Kedves Gyerekek!

Ilyenkor általában nagyon szép időszakunk van a suliban. Márciusban megünnepeljük a március 15-ét, a víz világnapját, a fenntarthatósági témahetet, aztán szép tavaszi napsütésben járunk be az iskolába, mindenki mosolygós. De ez egy rendkívüli helyzet, az iskola bánatosan kong az ürességtől ebben a ragyogó időben, ti pedig otthonról tanultok digitálisan, távoktatás keretében. Természetesen legfontosabb az egészség, hogy betartsuk a szabályokat, és végre túl legyünk ezen a nehéz időszakon. Addig is a sulijúságunkkal próbálunk egy kis színt vinni az életetekbe. Megláthatjuk, hogy hogyan is telik néhányotok élete a karanténban, és szerencsére ezúttal is sikerült sztárinterjút készítenünk sok kisgyerek kedvencével, az előadóművész Gryllus Vilmossal, aki készséggel állt rendelkezésünkre. Különös módon telt az idei Húsvét, de vajon mit is jelent ez az ünnep? Marika néni ad rá választ nektek. De jelentkeznek szokásos rovataink, a „Régen volt, hogy is volt..”, a „Ti mondtátok”, „A hónap vicce”, az „E hónapban történt” és a „Miért jó Gáboros ifinek lenni” rovatunk is. Sajnos egyik kiváló tanárunk, Kárpáti Gabi néni nyugdíjba vonult, így most kivételesen „Búcsúzós tanárunk” rovat lett „A hónap tanára” rovatból, ahol Gabi néni feleleveníti legszebb emlékeit az iskolánkról. Sajnos a közeljövő bizonytalan, jelen pillanatban még nem tudjuk, hogy mikor találkozhatunk legközelebb, de az biztos, hogy napról napra közelebb vagyunk hozzá. Így hát addig is kitartást mindenkinek!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Sziráki Levente

2019-ben végeztem a Fő utcai épületben, az akkori 8.c-ben. Jelenleg a VIII. kerületi Vörösmarty Mihály Gimnázium nyelvi előkészítő, emelt természettudományos osztályába járok. A "Gáborba" 6. év elején kerültem egy iskolaváltás után. Rögtön befogadtak az osztálytársak, a tanárok, és jól éreztem magamat. Az első év végén a táborban is nagyon jó volt a program, a csapat. Egyik rokonom is Gáboros ifi volt, így már a suliba kerülésem előtt hallottam történeteket az "ifiségről", a feladatokról, a bulikról és az összetartó csapatról. Az utolsó táborban többen megbeszéltük, hogy ha van rá lehetőség, megyünk vissza ifinek. Már az első ifi-gyűlésen szuper volt a hangulat. Eddig a sulibulin és a farsangon vettem részt ifiként, mind a kettő nagyon jó élmény volt. Farsangon a "kisifik" táncban vettem részt, a feladatokat a többi ifivel együtt csináltuk, állítottuk össze. Mi a régi eszközöket felismerő részt csináltuk, nagyokat neveltünk egy-egy furcsa eszköz felismerése közben. A jósdában, régi osztálytársnőmmel jósoltunk azoknak, akik kíváncsiak voltak a "jövőjükre". A sulibuliban egy osztállyal voltam, nagyon aranyosak, lelkesek voltak, együtt oldottuk meg a feladatokat. Ifinek lenni jó, mert találkozhatsz a régi osztálytársaiddal és tanáraiddal. Remélem, lehet idén tábor, és mehetek ifinek!

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Kiss Gergely, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

2002 és 2010 között jártam a Nádasdy utcai épületbe, és alsóban Csatádi Jutka néni volt az osztályfőnököm, felsőben Verbai Gyula bá'.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Ha a jelenlegi távoktatásos helyzetet figyelembe vesszük, akkor nagyon. Jelenleg nem tudom, hogy oldják meg az iskolában a helyzetet, de biztos nem egyszerű. Régen még nehezebb lehetett volna az ilyet megoldani, hisz még kevesebb volt a számítógép a háztartásokban, a telefonok is leginkább a nyomógombos telefonok voltak, már akinek volt. Leginkább ezt tudnám kiemelni, hogy valószínűleg régebbi volt az anyag és az eszközök, amivel tanítottak. Nehezebb volt esetleg egy filmet megnézni órán, hisz egy TV-t be kellett hozni, hozzá videó-lejátszót, jobb esetben DVD-lejátszót

beüzemelni, akkoriban még a laptopok egyáltalán nem számítottak elterjedtnak. Mostanában nem tudom, hogy van, de remélem, azért már egy fokkal könnyebb ezeket intézni!

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Alsóból egy dolgot tudok visszaidézni, az a Sarkadi tábor. Talán ez mondható nekünk régen a Gábor tábornak. Szokások és ünnepségek terén nem emlékszem semmi különlegesre, ami manapság ne lenne. Viszont délutáni programokból volt rengeteg. Majdnem minden délután volt valamiféle sport szakkör. Talán a legkülönlegesebb a floorball lehetett, erről manapság már nem is hallok annyit, de nálunk eléggé felkapott volt, még néhány iskolák közötti verseny is volt, ha jól emlékszem. Ezen kívül még a számítógépes szakkör volt felkapott nálunk, ami

természetesen annyit jelentett, hogy a számítógép teremben játszottunk délután, akkoriban, mint említettem otthon nem igazán tudtunk játszani. De emlékszem, hogy a kedvenc játékaink a Midtown Madness, amelyben fogócskáztunk, a Heroes 3, amiben sose tudtunk lejátszani egy teljes kört, valamint a Honfoglaló volt, amibe néha még András bá is becsatlakozott, és amit órán sose játszottunk természetesen, főképp nem András bácsival. Amire még emlékszem, hogy utolsó 1-2 évben Iván bával voltak délutáni beszélgetős alkalmak, amikor úgy szabadon beszélgettünk bármiről. Az iskolai dolgokról, akár a nagyvilág dolgairól, vagy a saját személyes dolgainkról. Ezeken kívül majdnem minden délután focizni mentünk, vagy valakinél konzolon játszottunk.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Igazából majdnem mindre szívesen emlékszem vissza, és majdnem az összes tanárral kapcsolatban tudnék egy kellemes történetet elmondani, aki tanított, vagy például táborban találkoztam vele. Ilyenek például az előző részben megemlített dolgok, de ha mindet fel akarnám sorolni, akkor elég hosszú lenne, így inkább bele se kezdenék.

Miért szerettél ide járni?

Igazából mindenért, amit eddig leírtam. Minden emlékért, amit kaptam. Jó volt bemenni, a barátokkal lenni, kicsit gondtalanabb volt akkor még az élet, minden színesebb volt, hiányzik is néha az akkori időszak.

Aktuális

Még nem közölt márciusi kerületi informatika eredményünk:

Bodnár Boglárka (8.a) - Word, **1.**

helyezés

Demeter Gergő (7.a) - Prezentáció, **1.**

helyezés

Papp Szilárd (8.a) - Word, **3. helyezés**

Márta Kíra (6.c) - Komplex, **2. helyezés**

Pálocska Patrik (7.c) - Word, **2.**

helyezés

A hónap sztárja:

Gryllus Vilmos

Ritkaság az, ha valaki előadóművészként gyerekeknek szeret zenélni, énekelni. Gryllus Vilmos minden gyerek kedvence lett az Égbőlpottyant mesék című zenés mesesorozattal, illetve a megzenésített verseket éneklő Kaláka együttesel. Dalait a mai napig ismerik, énekelik a gyerekek. Őt magát pedig kétszer is Kossuth-díjjal tüntették ki, egyszer pedig Prima Primiissima díjjal, a Kalákával. Készséggel állt rendelkezésünkre, egyik dala pedig igen aktuális most:

https://www.youtube.com/watch?v=xgkFmr_QoGc&fbclid=IwAR0L5BLd_mJW2uPe3m_ySfMLJIwVVxz0_pcTYaZln9Hp0QHfCIwTkFeYhv8

Mikor kezdett el a zene iránt érdeklődni?

5 éves voltam, amikor nagyapám, aki a Zeneművészeti Főiskola tanára volt, leültetett, a kezembe adott egy kis csellót és tanítani kezdett. Nálunk amúgy is gyakran szólt a zene, édesanyám jól zongorázott, keresztanyám szépen hegedült, Nagyapa meg csellózott. Sokat hallgattam őket gyerekkoromban, a zongora alatt ülve, az volt a törzshelyem.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Nem emlékszem, hogy lett volna bármilyen elképzelésem erről. Hogy lesz majd egy oroszlánom, abban többé-kevésbé bizonyos voltam, de sajnos – vagy szerencsére? – ez a vágyam nem teljesült.

Milyen tanuló volt általánosban, és melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Jól tanuló, kötelességtudó gyerek voltam, alsóban néha még kitűnő bizonyítványom is volt, de később se volt velem nagy baj. Az ének volt a kedvencem, jó volt, hogy a zenei általánosban minden nap volt énekóra. A számtant és a rajzot is nagyon szerettem, nyilván ezért mentem később a Műegyetemre építészetet tanulni.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Adjak tippeket? ☺ Pl. egy időben páran – fiúk – egyesületet alapítottunk, és gyűjteni kezdtük az iskolai hirdetményeket. Egy idő után persze ez a szenvedélyünk a tanároknak is feltűnt, és előbb-utóbb sajnos lebuktunk...

Mikor kezdett el komolyan foglalkozni a zenéléssel?

Folyamatosan tanultam zenét, bár nem gondoltam, hogy zenész leszek. 18 éves voltam éppen, amikor megalakítottuk a Kaláka együttest, akkor persze még csak kedvtelésből muzsikáltunk. 1969-ben, december elején volt az első fellépésünk a Bem rakparti művelődési házban.

Miért pont a gyerekek felé nyitott a zenében?

1976-ban ismerkedtem meg Levente Péterrel, aki akkoriban Móka Miki szerepét játszotta a TV-ben, és a színpadon, gyerekközönség előtt is

remek előadásokat tartott. Nagyon tetszett nekem, és akkor kezdtem azon gondolkodni, hogy én mit tudnék muzsikálni a gyerekeknek. 1980-ban társultunk Péterrel, színházi előadásokat, rádióműsorokat csináltunk együtt, később az Égbőlpottyant meséket a televízióban. Azóta is nagyon szeretek a gyerekközönségnek játszani, énekelni, de talán legjobban azt szeretem, amikor bemutatom nekik a kedvenc hangszeremet, a csellót.

Mit tart a pályafutása legnagyobb sikerének?

Azt, hogy akárhova megyek muzsikálni, mindig vannak olyan dalok, amiket a közönség már ismer, tud, és velem énekel. Ez megunhatatlan élmény.

Mi volt az eddigi legemlékezetesebb pillanata művészként?

Rengeteg volt, és ezek nem összehasonlíthatók. Persze, nagy pillanat volt, amikor Göncz Árpád kezéből átvehettem a Kossuth-díjat, amiről soha nem gondoltam volna, hogy egyszer az enyém is lehet. De ha egy koncert után odajön hozzám magától egy 4 éves kisgyerek, a szemembe néz, és azt mondja, hogy „Szépen énekeltél!”, azt se cserélném el semmiért...

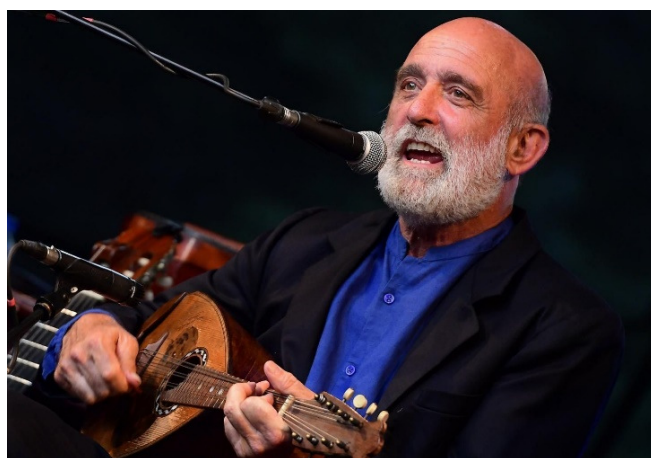
Mit tudna tanácsolni a gyerekeknek ebben a furcsa, karanténhelyzetben? Milyen jó dolgokkal üssék el az időt? Ön hogy viseli a bezártságot?

A szomszédban, ahogy hallom, éppen a kertben játszanak a gyerekek, 3-an vannak testvérek, remekül érzik magukat... De aki egyedül van otthon gyerekként, és kertjük sincs, annak biztosan nagyon nehéz lehet. A könyvek sokat segíthetnek, és ilyenkor aztán igazán jól jön az internet is, némi szülői segítséggel rengeteg jó program közül lehet válogatni, jó zenét hallgatni, vagy csak összekapcsolódni a barátokkal, és jókat beszélgetni. Én is ezeket csinálom, de biciklizni is szoktam, igyekszem olyan helyre menni, ahol nincsenek sokan. Van egy kutyám, vele is sétálok időnként. Megrendeztem már a lemezeket és a könyvespolcot is... de nagyon-nagyon hiányoznak a koncertek, az utazás, a közös éneklések,

találkozások. Remélem, nem kell már sokat várni, hogy megint minden úgy legyen, mint régen!

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Azt szeretném, hogy amíg csak élek, maradjak egészséges, kíváncsi és tevékeny! Ez persze mindjárt 3 kívánság, de a mesében is ennyi szokott lenni, nem? ☺

Tudod-e mit jelent?

„...Húsvét...”

A húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepének, Jézus feltámadásának a magyar elnevezése. Húsvét az azt megelőző időszak, a negyvennapos böjt lezárulását jelzi. A katolikus kereszténységben böjtnek nevezett, valójában „húshagyó” táplálkozási időszak után ezen a napon szabad először húst enni. Könnyen kitalálható, hogy a magyar elnevezés a hús (magunkhoz) vételére, azaz arra utal, hogy a negyven napos böjt után végre lehet húst fogyasztani. Az egyik legszagrálisabb ünnep elnevezése tehát meglehetősen földhözragadt, és az ünneppel kapcsolatos evésre-ivásra utal.

Összegyűjtögette: Fodorné Balla Mária

Búcsúzó tanárunk:

Kárpátiné Dudás Gabriella

- Gabi néni nyugdíjba vonult...

Iskolánk Fő utcai épületének egyik igazán ikonikus alakja ment nyugdíjba a tanév során. Aki ismerte, az biztos, hogy hasznát veszi annak a tudásnak, amit tőle kapott, és sokáig lesz hálás neki azokért az alapokért, amit kapott. Semmit nem szeretett félvállról venni, ha valamit csinált, azt mindig a legjobb tudása szerint tette. Rengeteg gyerekkel szeretettette meg a történelmet, azok a gyerekek pedig, akiket ő készített fel a versenyekre, szinte garantáltan sikeresek voltak. Mint ahogyan Gabi néni tanári pályája is igen sikeres volt. Boldog nyugdíjas éveket kívánunk Neki!

1. Mikor került az iskolába, és miért épp ezt a sulit választotta?

Tanári pályám nagy részét, 27 évet a Gábor iskolában töltöttem. 1993 óta tanítottam itt. Egy bemutatkozó beszélgetés után az akkori igazgató hívott ide tanítani, ami mellett napközis tanár is voltam. Több iskolába is elmentem a kerületben ilyen beszélgetésre, és ez a hely tetszett meg a legjobban. Többek között az fogott meg elsőre, hogy kicsi, családi iskola.

2. Mi a legszebb emléke az iskoláról?

Az elmúlt évtizedek alatt sok olyan dolog történt itt velem, amelyekre szívesen emlékszem vissza, bár akadtak nehézségek is.

Nagyon jó érzésekkel gondolok vissza a tanítási órákon kívüli közösségi élményekre. A sok jó hangulatú beszélgetésre a kollégákkal, akiktől mindig kérhettem segítséget. A tanári jó hangulata hiányozni fog, a csipkelődő humor, amit én is igyekeztem viszonzni. A régi tantestületi

karácsonyokra is szívesen gondolok, amikor megajándékoztuk egymást, és sokat nevettünk, amíg kitaláltuk kitől kaptuk az ajándékot.

Sok klassz osztály- és suli programot is szívesen idézek vissza. Szinte mindig osztályfőnök voltam, és ez a sok plusz munka mellett sok örömet is hozott nekem. Ha nem is volt mindig egyszerű a problémák megoldása, az évek tapasztalatai sokat segítettek ebben. Egy-egy pozitív visszajelzés a szülőktől vagy a gyerekektől mindig új lendületet adott. Például amikor azt mondták nyolcadikban, hogy nem mindig örültek a szigorúságnak, de meglett az eredménye. Azt is visszajelezték, hogy mindig érezték a törődést, odafigyelést, segíteni akarást. Jó hangulatú közös élményekre emlékszem az osztálykirándulásokról, a játékos osztálykarácsonyokról vagy a közös farsangi készülődésekről.

3. Miért szeretett itt tanítani?

A történelem és földrajz tanári szakokon kívül népművelő szakot is végeztem. Kezdetben művelődési házakban is dolgoztam. Soha nem bántam meg, hogy később átváltottam a tanításra, mert az általános iskolás korosztállyal való foglalkozás sok örömet szerzett nekem. Az évek során sok mindent tapasztaltam, változtak a módszereim. Mindig igyekeztem ezeken egy kicsit javítani, ebben segítettek a kollégáim is, és bizony azt vallom, a gyerekek visszajelzéseiből is sokat lehet tanulni.

Szerettem az érzést, hogy hasznos munkát végezhetek. Az iskolában soha nem lehetett unatkozni. Rengeteg pozitív visszajelzést, szeretetet kaptam.

4. Mi a legviccesebb emléke?

A humorról jut eszembe, hogy igyekeztem ezen a téren is fejlődni, és ez hasznomra is vált. Sokszor kis humorral el lehet venni a dolgok életét, és nagyon is komoly eredményeket lehet elérni. Még kezdő osztályfőnök koromban igen meglepődtem, amikor az egyik osztályom fiai úgy igyekeztek kicselezni a kiránduláson, hogy bár én úgy gondoltam tökéletes a szállásunk, mégis ki tudták magukat préselni egy képtelenül kicsi ablakon az éjszaka közepén, hogy meglátogassák a lányokat. No, ezt hamar észrevettem, és akkor még nem humorosan, hanem kis plusz feladattal díjaztam.

Egy későbbi osztályomnál, amikor eljött a búcsú ideje, és már a ballagásra készültünk, a tánc gyakorlása egyeseknek igen nehezen ment. A csúcsot az a gyerek jelentette, aki azt mondta, ő nem akar itt ugrabugrálni, ő már elméletben tudja, és majd a ballagáson táncolni is fog. No, akkor valószínűleg úgy érezte, hogy egy pillanatra elvesztettem a humorérzékeim, amikor elmagyaráztam, hogy itt bizony most is ugrabugrálni kell. Ám utólag persze nevettünk már ezen az eseten.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Nem akarok egy-egy osztályt kiemelni, mert mindegyik másként jelentett kihívást és okozott sokszor örömet. Sok kedves tanítványomra is szívesen fogok emlékezni.

6. Mely tantárgyakat szerette leginkább tanítani?

Kedvencem a történelem, és ezt valószínűleg a gyerekek is észrevették, mert sokszor nevezték „töris Gabi néninek”. Igyekeztem, hogy ők is megszeressék a törtit. Ha belegondolok, milyen sok gyereket készítettem történelem versenyekre, és milyen szép eredményeket értünk el, akkor úgy látom, ez sikerült is. Persze nem csak a versenyekre való felkészülés, a tehetséggondozás volt fontos számomra, a tanítási órákon is igyekeztem a gyerekek érdeklődését felkelteni, fenntartani. Szívesen emlékszem arra vissza, amikor 8. osztályban a tanárbúcsúztatón az egyik gyerek a sok-sok plusz ösztönző erejét emlegette,

amit az évek során a jó feladatmegoldásaiért kapott.

Külön meg kell említenem a töri szakköröket, ahol rengeteg játékosagra volt lehetőség, amelyeknek kötetlenebb formáját nagyon szerettem.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Először az jut eszembe, hogy amikor reggelente beléptem az iskolába, és rám mosolygott, rám köszönt az első gyerek, akkor én is rámosolyogtam, köszöntem, és ezzel jól indult a nap.

A kollégák és a gyerekek egyaránt fognak hiányozni.

Kedvenc Márai idézetemmel szeretnék búcsúzni:

„Embermódra élsz, ha igazságosan élsz. Ha minden cselekedeted és szavad alján a szándék van: nem ártani az embereknek. Ha megkísérled - feltűnés és hiú szerep nélkül- segíteni az embereknek.”

Örülök, hogy itt taníthattam!

A hónap tanulói

márciusban

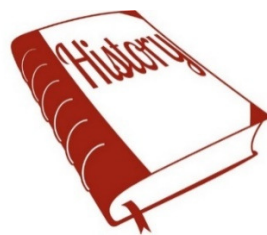
Márta Kíra 6.c

A tanuláson keresztül találhatjuk meg a saját érdeklődési körünket, és így tudunk azokban a dolgokban fejlődni, amiket szeretünk. Engem az motivál, hogy a szüleim példája alapján, ha elég keményen dolgozok az álmaimért, akkor bármit elérhetek. Kedvenc tantárgyaim a matek, a rajz, a történelem, a természet, a tesi és az infó. Délutánonként zongorázom, hegedülök, járok matek szakkörre, időnként úszni is. Második voltam a kerületi informatika versenyen, de matek és angol versenyeken is részt szoktam venni. Szeretek rajzolni és szoktam frizbizni a testvéreimmel, szeretek angolul filmet nézni és könyvet olvasni. Jelenleg egy online angol informatikai kurzuson fejlesztetem tudásomat. Mivel szeretem a rajzot és a matekot is, ezért építészmérnök szeretnék lenni. Nagyon jó tanáraink vannak itt, és sok és érdekes programon lehet részt venni az iskolában.

Demeter Gergő 7.a

Hogy miért is fontos a tanulás? A szüleim szerint a tanulás azért fontos, mert anélkül semmire se visszük az életben, ha jól belegondolok, lehet igazuk is van. Engem az motivál, hogy jobb jegyeket kapjak, mert magasabb tanulmányi átlaggal, jobb iskolába tudok menni továbbtanulni. A kedvenc tantárgyam az angol és az informatika. Jelenleg nem járok semmilyen iskolán kívüli foglalkozásra. Informatika versenyen szoktam általában részt venni utoljára I. helyezést értem el a kerületi informatika versenyen. Szabadidőmben általában játszani szoktam a gépen, beszélgetni a barátaimmal. Egyelőre még nem tudom, hogy mi leszek, ha nagy leszek. Ebbe a suliba azért jó járni, mert kedvesek a tanárok, jó az osztály közösség.

E hónapban történt...

FONTOS ÉVFORDULÓK – ÁPRILIS

50 éve, 1970. április 2-án felavatták Budapesten a kelet-nyugati metró Deák tér és Fehér út közötti, első szakaszát.

50 éve, 1970. április 4-én [a Magyar Televízióban először volt látható színes, élő, helyszíni közvetítés.](#)

530 éve 1490. április 6-án Bécsben 47 éves korában meghalt Mátyás király.

200 éve, 1820. április 7-én megszületett Klapka György magyar tábornok.

160 éve, 1860. április 8-án, máig vitatott körülmények között meghalt gróf Széchenyi István.

300 éve, 1720. április 16-án [II. Rákóczi Ferenc a törökországi Rodostóba költözött a kuruc emigrációval együtt.](#)

230 éve, 1790. április 10-én meghalt Benjamin Franklin, a villámhárító feltalálója, egyike a Függetlenségi Nyilatkozat aláíróinak.

690 éve, 1330. április 17-én Zách Felicián sikertelen merényletet kísérelt meg a I. Károly magyar király és családja ellen.

100 éve, 1920. április 20-án megkezdődött a hetedik újkori Nyári Olimpia Atwerpenben.

170 éve, 1850. április 21-én [meghalt ifj. Wesselényi Miklós báró, író, az "árvízi hajós".](#)

50 éve, 1970. április 22-e óta ünnepeljük a Föld napját.

150 éve, 1870. április 22-én Megszületett Vlagyimir Iljics Lenin szovjet-orosz politikus, a Szovjetunió létrehozója és vezetője.

650 éve, 1370. április 22-én Párizsban letették a Bastille alapkövét.

210 éve, 1810. április 27-én Ludwig van Beethoven befejezte a Für Elise című zongoradarabját.

Összeállította:

Banka Zoltán

Ti mondtátok...

„A veszélyes áruk szállításához kapcsolódik az ADR János...”

„A Gulag az ilyen dolgoztatós tábor volt...”

„Az órarend végleges vagy ideges...” (ideiglenes helyett)

A hónap vicce

„A tanár megkérdezi a kislány anyjától:

- Mondja, honnan örökölte a kislánya azt a hatalmas tudásszomját?*
- A tudást tőlem, a szomját az apjától!...”*

(Bodnár Attila 5.a)

